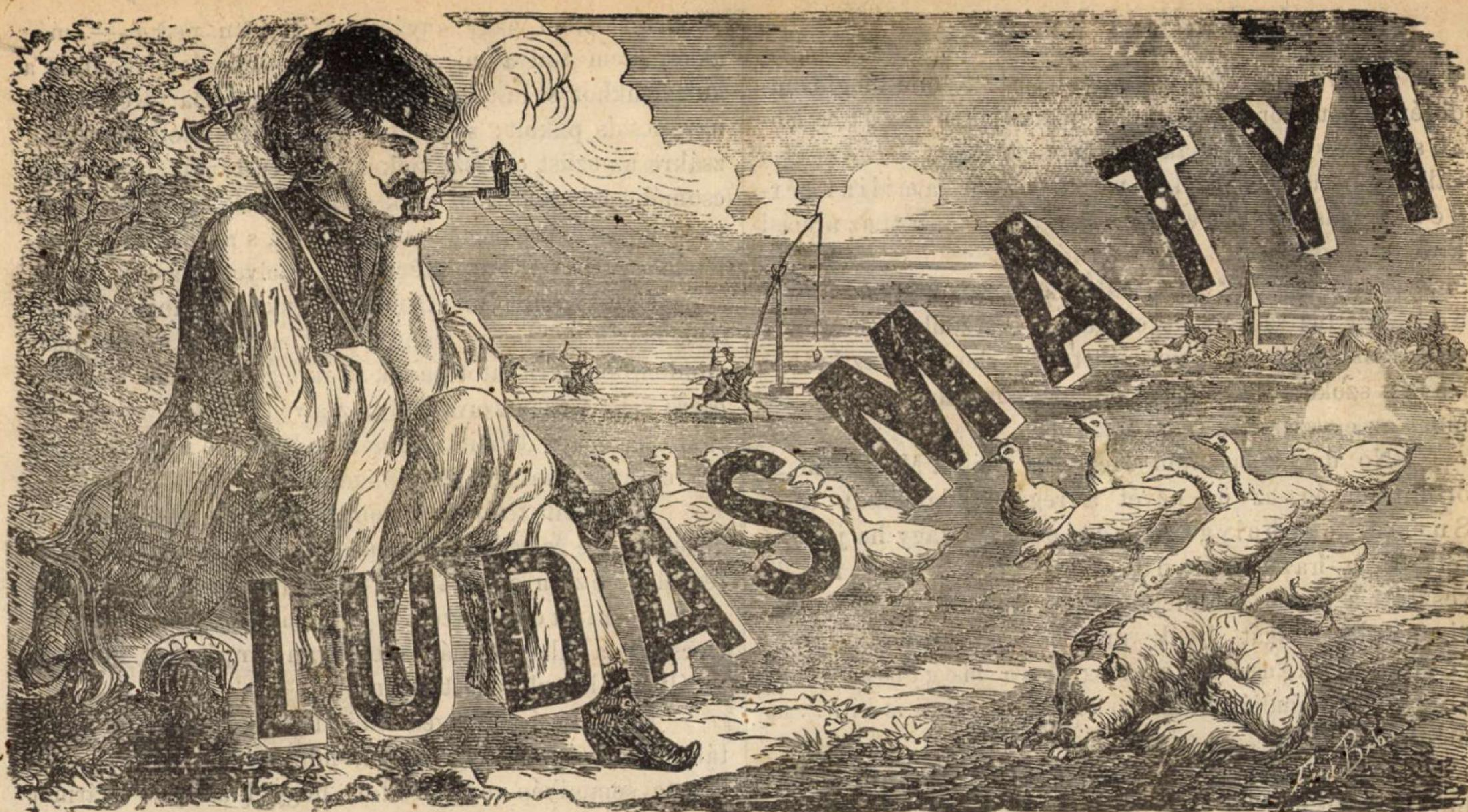

VI. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára félévre 3, egész évre 6 frt.	Az előfizetési pénz a KIADÓHIVATALBA városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, junius 30. 1872. 27 szám.	GYÜJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár. Egyes példány ára helyben 10 kr.	Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely »LUDAS MATYINAK« van szánva.

Ludas Matyi eredeti távsürgönyei.

A török szultán Bernát Gazsit az ismeretes pénzkirályt aziránt kereste meg, hogy hajlando volna e a diván számára 1000 milliöig kölcsönt nyitni, és ha igen minő feltételek alatt?

Bernáth Gazsi kész a kivánt kölcsönt megkötni, de csak azon féltét alatt, ha ez öszveget a diván soha vissza nem fizeti.

Kerkápoli pénzügyminiszter késznek nyilatkozik Kossuth hirlapi cautióját kiadni, ha a reá igényt tartó nagyférfiu egy német nyelven fogalmazott s 5000 ftnak megfelelő bélyegekkel ellátott fotyamodványt nyujt be érette.

Ghomscharster Diener!

IX. Pius ő csalhatatlanságának Rómába.
„Isten után egyedül azon önfeláldozó buzgalom folytán, melyet a szentendrei kerület Deák-párt tulnyomó része kifejtett, elértem az ohajtott eredményt. Ad majorem Dei gloriam ultramontán képviselőnek megválasztattam. Deo gratias! Albert A-ponyi.

Nagy magyarok.

Marx! Frőhlik! Zmeskál! Uhlarik! Falk!
Hedry! Divald! Toszt!
Jendrassik! Krajcsik! Bézsán! Nehrebeczki! Schmaus-szal!
Mind mamelukk hős és mint ilyen csak jogokat foszt,
Drága hazám! ily sáskahad ellen győzöd e szusszal?

A traktá.

Pulszky Guszti még programmbeszédekor igéretet tett párthiveinek, hogy megtisztelő bizalmukért, melyet iránta tanusitanak, a választás után is meg fog emlékezni. Ezen igéretet kortesei aztán oda magyarázták a nép előtt, hogy lesz olyan traktálás a Guszti urfi megválasztása után, minőt még nem látott Szécsény!

Az igéretet be is váltotta Guszti urfi, mert egyhangulag történt kikiáltatása után, — mivel a balpárt az ismeretes nógrádi gyalázatos kiegyezkedés miatt feléje sem nézett a szavazásnak — nem akarván a kastély termeit érdemes választói által bepiszkoltatni, az „Oroszlány“ cimü korcsma udvarán lévő kocsi állás alatt egy óriási trágyadomb közelében állittatta fel az étkező asztalokat.

A fényes banquetre meg is jelent vagy ötven darab kiéhezett bocskoros atyafi, fogyasztván savanyu pofával a drága brinzaturót és a rabvallató lőrét.

A január—juniusi féléves és april—juniusi negyedéves előfizetés e számmal lejárván, kérjük az előfizetések mielőbbi megujitását.

Szabadkai krónika.

Matyi bácsi! Nos mit mondtam!? Nem-e megjövendölém a multkor, hogy szegre akasztjuk szürét a közösügyes politikának?! Ugyis történt. — Az első választókerületben bukfencet vetett a familiai kérdés; a másodikban pedig csizmadiát fogott az almási királyi járásbiró ur ő Szikrasága!

A példabeszéd azt mondja: „sokszor a kis szikrából nagy tüz szokott kerekedni.“ — Azonban a mi követválasztásunk azt bizonyitotta be, hogy a szikrából hamu szokott lenni. — Sajnáljuk, hogy ugy történt, de most az egyszer nem tehetünk róla.

No de ne busuljon Herr von Szikra Matyó! megörökitem én az ön nevét a regényirodalomban à la Sue, pl. „egy bolygó követjelölt“, vagy ha jobban tetszik „a házaló Candidatus“... s igy a mit ön vesztett a vámon, azt megnyerheti a réven. — Különben vigasztalja magát Deák principálisának mondatával: jelöltnek lenni már magában megtiszteltetés“ — ha mindjárt valaki önmagát jelöli is ki... és megbukik...

Lám az az ön Louis fivére már praktikusabb ember, a ki azt mondja: „az összeirás csak akkor törvényes és a választás csak ugy érvényes, ha Antunovics győz (?) Valóban ritka testvéri szeretet!

Hát Lénárd főispán hogyan referált Tóth Vilinek? Kegyelmes uram! Mi ugyan csufosan megbuktunk, de azért a Deákpárt Szabadkán többségben van, a mi az én kiváló érdemem...

De a Herr von Miska bácsi nem tágit, s egyre követeli, hogy a balpárt meszelje be kormos házát... Meglesz ... de csak aratás után!

Körpeles
representant.

Szent apróság,

ajánlva a „Magyar Állam“-nak.

..... Még kis fiu voltam, édes apám s anyám megunták már a sok vesződséget velem, kapták magukat és elcsaptak mórest tanulni nagy anyámhoz.

Nagy anyám egyedül lakott az egész házban, még szolgálója se volt, a házi dolgokat egy vén szomszéd asszony végezte el, a grószmama pedig egész nap imádkozgatott, ez volt időtöltése, s engem is ily jámbor foglalkozásra akart szoritani, de persze sehogy se sikerült.

Az egész falu ugy ismerte nagy anyámat, mint valami félig szentet, s nem is járt hozzá senki egyébért mint valami vigasztalásért, ha keserüségben volt, vagy ügyes, bajos dolgaiban jó tanácsért.

Egyszer azonban másért is csaptak vizitet.

Nagy péntek reggelén körülbelül két óra tájban valami zörgésre ébredtem föl, s a mellék szoba ajtajáni kulcslyukon keresztül világosságot vettem észre. Én gyerek eszemmel mindjárt bajt gyanitottam, s csöndesen elébreszt ttem nagy anyámat; magam pedig — még akkor nem tudva mi a félelem, — oda lopózkodtam a kulcslyukhoz s lestem át a másik szobába. Két atyafi ugyancsak pakolt; s minden zsenirozás nélkül rakták zsákra az ezüst evőeszközöket, gyertyatartókat, kötöztek csomóba mindent a mi csak elvihető volt, még boldogult nagy apám ezüst gombos mentéjét is, s az almáriom mellett adogatták a falon keresztül, melyet kiástak kifelé.

Megismertem mindkettőt, egyik a falubeli sekrestyés, másik egy béres legény volt; a béres, miután már minden betakarithatót bepakoltak, egy kis fali fülkét is észre vett, s ezen szavakkal „az a vén boszorkány tán ide rakta aranyait“ kinyitá, de nem volt benne egyébb, mint egy egész sonka, s néhány pogácsa.

Már nyult feléjök, midőn a sekrestyés ijedten kapott kezéhez, s e szavakkal korholta le „hozzá ne nyulj te istentelen! ezen szent bőjti napon mernél é zsirosat érinteni? azért a jó isten is megbüntetne.“ — Becsapta a fülke ajtaját, s eloltván lámpájukat kibujtak az általuk kilyukasztott falon.

Nagy anyám az egész idő alatt mozdulni sem mert; tán jobban féltett még engem, mint saját magát, s nem akarta semmikép megengedni, hogy kimenjek s lármát üssek; de én nem törődve aggodalmaival, hirtelen magamra rántám kabátomat, s mezitláb a hideg éjszakában elszaladtam a szomszédokat fölébreszteni. A szomszédoknak szerencsésen sikerült még melegében rajtakapni a jó keresztényeket, a mint a czinteremben osztózkodtak a ragadmányon; dühösen védték magukat, s csak egypár feléjök forditott puskacső birta rá őket a megadásra. Mindegyiknél volt ölő eszköz, éleskés és töltött mordály, s szükség esetén gyilkoltak volna is; de a zsirosat rablás közben még sem ették meg.

Nem de szent Lonkai Antal! megható példája ez, az igazi keresztényi vallásosságnak?!

Sziporkák.

Boldogult Erdélyi János még a forradalom előtti időszakban dráma biráló választmányi tagnak választatván meg, — egyszer a beérkezett pályaművekről jelentést tett, — s ezen jelentését, a lapokban is nyilvánoságra hozta, aláirva a jelentést a maga módja szerint, t. i. hogy Erdélyi János, dráma biráló választmányi tag.

Azonban valami inpertinens szedő egy betüt ki hagyott a hivatalos minőséget jelző szóból, — s az egész dolog ekként lett kidrukkolva, hogy:

Erdélyi János,
dáma biráló választmányi tag.

Petőfi egykor regényt irt — ezen cim alatt: A hóhér kötele.

Egy jó, kebelbeli póéta barátja aztán, tekintve már az akkori időkben is a kötni valóknak nagy létszámát, a következő epigrammot rögtönözött e regényre:

„A ki megérdemli, ha ebből mind venne:
Petőfi barátom, millióner lenne.“

Valami komédiásféle ember jelent meg egyszer egy faluban, s miután a vendéglőben nem kaphatott helyet az ő büvös mesterségének produkálására, egy özvegy aszszony adott neki szállást, hogy mutatványaival ott mulattassa a nagyérdemü falusi közönséget.

Ezt azt özvegy asszonyt Kabainé-nak hivták.

Minthogy azonban még abban a régi boldog világban egy embernek kellett végezni az előadást, és a meghivást is, — legkevesebbet sem zsenirozván magát a jó komédiás ur, maga ment publikálni a faluba azt a nagy és tüneményes dolgot, a mi Kabainé házánál történni fog. A komédiás azonban, mint rendesen történni szokott — német volt, s igy következőkép publikálta ki a leendő előadást:

„Duddára adadig minten emperneg, hogy az én csegély gis dehetsékempől esdére gomédia lesz Gabainé.“

Kabainé éppen arra ment mikor ez a szerencsétlen német ezt a bolond históriát hirdette. Iszonyu méregbe jött, — s azt mondá a komédiásnak:

— Lesz ám komédiád az anyádnak a hetvenhét rétbe csavarodó — micsodája, — de nem én.

Koldus próba.

Zemplén megyében Szina község nagy bucsujáró hely volt hajdanában, persze roppant sok koldus is láttogatta, mint minden bucsut. Volt e községnek egy birtokosa a hires Roll, ki igen szerette volna, ha a koldusok sáska serege megkimélte volna a falut azon irgalmatlan jajgatások és kiabálásoktól, melyekkel a bucsujárók sziveit meg szokták inditani. Egyszer egy bucsu előtti napon öszvegyüjteté az egész koldus csapatot, s a falu alatt egy árkot vonatott s mindegyik koldusnak, ki ez árkot átugrotta 5 forintot igért.

Lett erre az igéretre a koldusok közt vetekedés, mindenik produkálni kivánta ugró tehetségét s igen kevés koldus maradt, a ki az árkot át nem ugorhatta.

A melyik koldus aztán átugrotta az árkot, az kapott 25 botot; a melyik pedig át nem tudta ugrani az megkapta az 5 frot., mint valóságos nyomorék.

Sásdi sás.

A Sásdi kerületben nagy ur Szily szolgabiró, ha nem nagyobb, de legalább is van akkora mint Goocz Gyula a mohácsi szolgabiró.

Itt történt Sásdon, hogy Siskovits urat nem lehetett volna máskép megválasztani, csak is erőszakoskodás és a kevés számu jobboldali szavazók, egynek kétszer, háromszor leszavaztatása folytán.

A többszöri szavazás legnagyobb bizonyitékát szolgáltatta egyik választó polgár, ki e szavakkal állott a szavazatszedő bizottmány elé:

„Aztán teins urak! nekem ám több jussom van bort inni, mert én már negyedszer szavazok.“

És midőn az ellenzék ily szemtelen eljárásra figyelmeztette a bizottságot, Szily szolgabiró ur kidülesztett mellel harsogá:

„Én rendeltem ezt el, ennek igy kell lenni.“

Snasz Kari-féle kadenciák.

Hires egy pecsovics megye az a Nyitra.
Kapuit csupán csak mameluknak nyitja.

Te sem vagy ám különb Nyitránál Torontál!.
Hazánk alkotmányán igen sokat rontál.

Torontálnak méltó párja lehet Temes;
Ebben a mameluk s pecsovics tetemes.

Minő volt, olyannak maradt mostan is Hont,
Megverte az isten ily megyével a hont.

Egy titkos szavazó lap.

Éljen! Éljen! Éljen!
Kautz Gyula,
szab, kir. Győr városa követe!
Fáy Ignácz
magy. kir. első foly. törvényszéki irnok.
Éljen! Éljen!

Ebből a magy. kir. első foly. törvényszéki irnokból ugyi Kautz ur! már csak lesz aztán magy. kir. másod. foly. törvényszéki tiszteletbeli fogalmazó?

Bizony isten megérdemli.

Thajsz kapitány

Komikus képes ballada.

Ezernyolcszáz hetvenhetediki évben
Történt Buda-Pesten az ország szivében,
Pestnek és Budának nagy gunykacajára —
A mit Ludas Matyi veszen most lantjára.

Édes olvasóim szómra figyeljetek,
Furcsa históriát regélek én nektek . .
Azaz hogy nem rege, hanem szent igazság —
A mit most elmondok, ez a nagy pimaszság.

Követválasztás volt,
Azaz lett volna csak,
Mert mostan választó
A tárca és a csap. —
Kinek Krisztusa volt,
Annak voksa is lett.
Igy aztán a szamár
Nyert az okos felett.

A „Therézienstadt"
Nevezetes város . .
Itten lakik Török
Az apatyikáros,
Itten Belicai
A mézes kalácsos . .
S ezeknek barátja,
Tens Radoca János.

Ez a bus prókátor
Azt vette fejébe:
Hogy beillenék ő
A követi székbe.
S e mániájában ..
Bámulj Pest és Buda!
Ugy felfutta magát
Akár egy bőrduda.

És ez a hortentum
Képzeld csak barátom!
Megragadt mint kullancs
Meg a Deák-párton!
S oly hazafi ellen
Szállott ki a sikra:
Kinek gyöngyeiből
Nincs benne egy szikra.

Pest-terézvárosa,
Hol Radocza lakott
Két ellentáborra
S pártra igy szakadott.

A jobbpártiaknak
Egy mamelukk kellett.
Az ellenzék maradt
Jókai Mór mellett.

Peti suszterinas.

Az már természetes, másképp nem is lehet.
Ellenzéki minden suszter, szabó-gyerek.
Ezeknek nem lehet befogni a száját.
A mi tilos, azt még jobban kiabálják.

Szabad Pest városa főkapitányának
Mint a kormánypárti Radoczaistának
Nem volt inye szerint, hogy Csirizes Peti . .
A király utczában Jókait élteti.

Hah! dühös lázadó!
Te petroleumőr!
Támad rá vitézül
A csend béke rendőr
Szélbal forradalmár!
Dühös kommunista . !
Hát még te merészelsz
Lenni Jókaista?

És bősz haragjában
Nagy fringiájával
Nagy fringiájának
Fényesebb lapjával . .
A nagy publikumnak
Két szeme láttára!
Nagyot huz a Peti
Püspök falatjára.

„Csak azért is éljen
Éljen a Jókai!"
Kiált csiriz Peti
S Lexi drabantjai
Ugy üzik ugy hajtják
Merre inalt, szaladt —
A Peti gyereket,
Mint koppó a vadat.

Már már csaknem utol-éri Tajsz kapitány,
Midőn átvillan egy eszme Peti agyán,
Látva, hogy különben aligha menekszik,
Üldözője előtt négykézlábra fekszik.

Peti taktikája pompásan sikerült . .
Mert a kövezeten Lexi ugy elterült . .
Potrohos nagy hasát — mit hizlal naponta —
A nagy explosio majd hogy szét nem nyomta.

Thajsz Lexi kinjában rettentőn óbégat:
Utánna . . utánna . . bitang nyomorék had.
Hozzátok elébem élve avagy halva,
Különben mindnyájan meg lesztek vasalva.

Uttcu! a fogdmegek lefülelik Petit,
És nagy triumphussal maguk közt léptetik;
Bedugatván Thajsz két napra dutyiba . .
Ezért drukkoltattam őt ki a Matyiba?.

Európa elragadtatása.

— Látványos komédia. —

Midőn Jupiter a szüz Európát, Agenor phoeniciai király leányát, bika alakjában elragadta.

(Vége.)

Majd derék paripájának
Jó abrakot adatok . .
Mig majd a kisasszonykának
Többekkel szolgálhatok.
Addig akár itt ledüljünk
A ligetek völgyibe . .
Akár amoda leüljünk
A rózsák sürüibe.
Mint otthon, itt ugy viselje
Magát a kisaszonyka,
Nincsen itt kitől szégyelje
Magát ne genirozza.
Vesse le ázott ruháját,
Szárassza meg mindenét . .
Strimpflijét és viganóját
— — — — — — — —
Én szoba leány képibe
Tiszta szivvel szolgálok . .
S tán a kisasszony ölébe
Majd jutalmat találok.
Ennyi sok szép kérésére
Finom gavalérjának . .
Megesett szive végtére
A piruló kis lánynak.
Itt következett már java
E kis historiának . .
Teje, méze, borsa, sava,
Ezen komédiának.
De nem merem kimondani
Mert félek a papoktól,
Ha megtalálják hallani
Isten mentsen azoktól!
Azért csak rövid summában
És elhagyván belőle
A mi nem szép, és magában
Azt emlitem felőle:
A nymphák előuszának
E dolog látására . .
S mindnyájan rábámulának
Jupiter munkájára;
Sok csaknem agyon nevette
Magát, sok elpirula . .
Némelyik szemét befedte
És más felé fordula.
Itt a szerelmes scénának
Az este végett vetett, . .
És a nagy Európának
Nagy neve igy született.
Jó hogy az ártatlanságnak
E tolvaja elveszett,
S nem adunk a csalárdságnak
Hódoló tiszteletet. —
Ma is emberi formában
Bikák oly sokan vagynak
Kik a bujaság nyomában
Barom módra rohannak.

Adomák.

Szörnyen szidta, mocskolta és gyalázta egymást a Duna partján két kofa.

Tengernyi népség vette őket körül, nézni ezt a gyilkos mulatságot.

Egy suszter inas is oda furakodott a tömeg közé, hogy lássa mi történik ott a központban.

Épen egy tál csiriz volt nála.

A mint igy aztán viaskodott a két kofa egymással, az egyik annyira dühbe jött, hogy a másikra kiöltötte nyelvét.

A suszter inas éppen háta megett állt, s a mint ugy kedélyesen meregette nyelvét, végig huzza azon a csirizes kanalát, mondván:

Igaza van néni!

Erre a másik kofa, a közönséggel együtt elkezdett iszonyuan nevetni.

Az inas csak hamar oda surran, ennek is a háta megé, s midőn éppen a legnagyobb örömben áradozott ellenfelének boszuságán, — ennek is végig huzta a száján a csirizes kanalat — mondván;

— Magának is igaza van néni!

Évekkel ez előtt a kecskeméti református templom tornya megrongálódván, ki kellett reparálni.

A munkához igen sok napszámos kellett, a kik gépezet hijányában az álványra a téglát, és maltert felvigyék.

Többek között egy cigányt is alkalmaztak.

Ez is cipelte fel a maga módja szerint az álványra a téglát, meszet, szóval az anyagszereket, a mikre a munka folyamában szükség volt.

Egyszer azonban a cigány a mint menne föl

az álványra, és nagyon nyögne a teher alatt, — megbicsaklik a lába, — s puff! le zuhan a magas álványról.

Abban az irányban azonban igen sok homok volt rakásra hordva a készitendő malterhez.

Éppen ennek a homoknak a központjába esett a cigány.

Már a körötte állókban mind meg fagyott a vér, — csak a czigány nem jött zavarba. Sőt midőn ugy térdig bele zuhant abba a homoktengerbe, csipejére tette kezét, s azt mondá a körötte borzadozóknak :

— No bibastok! meg mérnétek e ezt tenni?

Pörkölt cupákok,

(azaz szavazó **pálcikák.**)

Tragoedia 2 ládában és 5 futkosásban.

Drágalátos személyek.

Kovász Zsigó	a pénzosztó párt küldöttje.
Jakhem Lorenc	ennek pumija, akkora mint Babszem Jankó, és szinte kicsi hija, ő is pénzért ugatna — ha tudna
Csuka Misa,	paraszt fiskus, 50 frtért zsidóvá lett, és a fentnevezett pumival együtt morog.
Pince Pali.	szinte paraszt, kémül szokták a fentebbiék használni — bére 50 frt,
Egy kath. káplán	von Berczel, alkotmányos priv, cupák pörkölő. A menyecskékre nem haragszik, még ha baloldaliak is.

A történet szinhelye Alpár-Abonyi kerület. Idő: most.

Első futkosás (pumi és fiskus).

Jakhem Lorenc *(a már borteli hivekhez).* Tehát thisztelt választhók! tünthessétek ki magatokat, ha majd eljün az a mi derékh khortesünk Kovász Zsiga; mutassátok meg, hogy különben thodjátuk elfugadni őthet, ki szegin csunka kepviselünkhet Márjásit helyettesiti, mint azukh a kuldus baloldaluakh. Lesz pinz, bor, pecsenye, szivar (Csuka Misa közbekiált: még menyecske is!) hanem azthán kiobáljatuk hogy „Éljen."

Második futkosás.

Csuka Misa *(a falu végén)* Ahol jön ő keme tens Kovász Zsigó! látják? no éjen! *(A kocsi megérkezik. Éjen! Kovász Zsigó röhög.)*

Kovász Zsigó: Nohát meghoztam a vásárt is, t. választottak, most már beláthatják, hogy csak előnyöket akarom önöknek. *(Köszönjük. Éjen). (Egy valaki magában : én most kitüntetem magamat a nép előtt, mivelhogy tegnap tutornak megválasztottak. Elfogadom őt a község nevében. (Megteszi.) — Ezután Kovász Zsigót 3 parasztcigány hegedükinzásával bekisérik a községházához.)*

Kovász Zsigó. Tisztelt polgártársaim! Ugy hiszem nem kell először öneknök magyaráznom a jobb- és balpolitikát. Mert mint mondám: a balpárt a sziv, a jobb- — az ész. — Ész nélkül megél-e valaki, ha szive ver is? vagy sziv nélkül megél-e, ha esze van is! (Éjen!) De tudom, hogy vannak számosak, kik inkább hiszik a balpolitikát; mert ha jobboldali kortes mondaná: megvénült a falu bikája, tegyünk össze pénzt, és vegyünk másikat, nem hinnék; de ha a baloldali azt mondaná: ne vegyünk hisz az öreg bika tegnap kettőt bornyazott: azt elhinnék. Igy van ez hm! *(itten belesül a dictióba, a nép nevetés közt szétoszlik. — Az a bizonyos hang éljent kiált. — Látván Kovász Zsigó, hogy itt már szóval — nem boldogul, tárcáját mutogatja. (Uj összesereglés.) A pumi visszahajtja a szétszaladt juhokat.)*

Kovász Zsigó: Tisztelt barátim! Ime itt van 200 forint, üljék meg a vásár mulatságát! *(Erre kimegy a néppel Árpád hires várára, és hol tánc sohasem történt — azon szent helyet ilyennel megfertőzteti. Az összesereglett menyecskéket megcsókolja, és az ilyennek 10 frtos bjegy a jutalma, — a kis gyermekeknek amiért Márjásit éltetik 50 kr. a még nem szülletteknek 20 kros dukál.)*

Harmadik futkosás.

Lorenc : Thodjanak: ha a pinzt elveszik, és mégis bolpártro szovaznakh, lesz utt egy beszilő gip a ki aztot felfüdüzje! De ha hüsigesen megmorodnak, lesz pecsenye bor, pálinka, szivor, *(Csuka Misa közbekiált: meg menyecske is!)* Holnaph dilre indolorkh, Éljen a Márjás!

Negyedik futkosás. (Abonyban.)

(Zsidó Töjínc, a tisz tojtesz, elbujik, pedig amugy sem látszit ti az emberet tözül.)

Egy hang: hát ez a jordán mit akar itt? hísz szava sincs, mégis hogy henceg. (Töjinc szijvjög fatad észkönöjö g hod nebántszák, szoha szem kolteszkedik többé.) Csuka Misa, szeretne csukává lenni, hogy meg ne nyuzhassák, — de még sem, mert megsütnék. A tisz tojteszszel elillan.

Kovász Zsiga, *(a szavazás folyamatában)*: látom, hogy hiába minden, több volt a kit nem, mint a kit meg lehetett vennünk részünkre; ó te Ördög Gyula, mit is tegyek már buktásodra? Már nem bánnám, ha nem buknál is, csak Márjás lenne a követ; no talán csak valamit tervezhetek, csak találkozik majd ki véghezvigye azt, hogy ez a választás elhalasztassék, addig talán majoritást is szerezhetek a következendőre. *(El).*

5. Futkosás *(a szavazásnál).*

A tisztelendő káplán ur *(magában).* Majd megmutatni én, mint a Dabason, mit tudja én csinálni. *(bemegy a szavazó szobába; ott körültekintvén, a tisztelendő káplán ur észreveszi, hogy egészen egyedül van, a szoba pedig ablaknélküli, félhomályos, szenvedélyes határtalan tüzbe jön).* Och te jó folna ittend ety kis sváb nénecske; Och miért nem lehetni ity a Bertzelbe szavazni? De poltok folna én! *(odalép a ládához, mely általa érintetvén tüzétől lángba borul, szint' azon pálca (votum) is, melyet kezében tart vala.)* Heilige Mári, Mutter Gottes, ora pro nobis! Amen! *(el).*

Egy szavazó: *(kijön)* Jaj uraim valami ropog a ládában! *(rettentő zürzavar; a ládát felbontják; a cupákok vége el van rágva, azaz hogy égve; a káplán ur, valószirüleg bőrét féltvén, utcu reverenda!. elkezd futni és fut fut Alpárig.) Máriási pedig elbukik.*

Diskurszus Icig és Mihály gazda között.

Mihály: Hát hitte volna azt a szomszéd! hogy Ivánka megbukjék szent Endrén? hát van azoknak a szentendreieknek krisztussok, hogy egy ultromontánt választottak képviselőjökül?

Icig: Gatt über de Welt! hiszen épen azért választották meg a her von Apponit, thodja kend, hogy krisztussok legyen, ha még eddig nem volt.

Előfizetési felhivás.

A nyomdai költség és papir-árnak több mint 40 százalékkali felszökkenése folytán, kénytelenittetve vagyok a „Népszava“ előfizetési árát az eddigi 4 forintról 6 forintra emelni.

Azt hiszem, felesleges magyarázgatnom, hogy mig az igen tisztelt előfizetők erszénye, ezen negyedévenkint 50 krajczárrali árfelemelést alig érzendi meg, addig az összes előfizetőktől bevett összeg lapom fennállását teljesen biztositja.

A „**Nép szava**“ minden más politikai hetilapok között a legrégibb. Valódi **48**-as ellenzéki néplap. Szilárd, elvkövetkezetes volt eddig, a leend ezután is. Bővebb ajánlgatásra nem szorult. Kinek megérte a 4 frtot, megéri annak a 6 forintot is.

Folyó évi julius hótól kezdve tehát:

A „Nép szava“ előfizetési ára:

egy évre	6 frt.
félévre	3 frt.
negyedévre	1 frt 50 kr.

Ennek következtében kérem azon igen tisztelt magán egyéneket, és olvasó testületeket, kik jelen árfelemelés tudomása előtt a f. évi julius—septemberi negyedre vagy julius—decemberi félévre a régi taksa szerint tették megrendeléseiket, sziveskedjenek az előfizetést után pótolni a jelzett összeg erejéig, különben csak a beküldött összeg lejártáig fogják venni lapjaimat.

Az előfizetés legcélszerübben eszközölhető **postai utalványon,** melynek bérmentesitése 10 frt összegig csak **öt** krajcárba kerül.

Tapasztalván, hogy igen sokan, kik a „Népszavá“-nak és a „Ludas Matyi“-nak is előfizetői, megrendeléseiket két külön utalványon teszik, figyelmeztetem a nagyérdemü közönséget, miszerint **mindkét lapra egy utalványon** tehetik a megrendelést, miután egy kiadóhivatala van e két lapnak, s ez által is öt krajcár feleslegés kiadást gazdálkodnak meg.

Külön előfizetési iveket ezuttal nem küldök szét. A tisztelt gyüjtők e nélkül is eszközölhetik a gyüjtést két oly régismert lapra, mint a „**Népszava**“ vagy „**Ludas Matyi**“.

Gyüjtőknek **öt** előfizető után tiszteletpéldánynyal szolgálok.

Az előfizetési pénzek (postai utalványokon vagy levelekben) küldendők a kiadóhivatalba.

Pest, Városháztér 6. szám alá.

Mészáros Károly,
szerkesztő és kiadó laptulajdonos.

Jelen számunkhoz mellékelve van a „Gyors Posta“ napilap és a „Szabadság mint Népzászlója“ cimü hetilap előfizetési felhivása.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Mészáros Károly

Pest, 1872. Nyomatott Neuer I.nál.